

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési hivatala

iratkönyvszám: T/6958/115

Érkezett: 2012. MÁJ 29.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László,
az Országgyűlés elnökének részére
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 94. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a **Büntető Törvénykönyvről** szóló T/6958. számú törvényjavaslatához az alábbi

módosító javaslatot

terjesztem elő.

A törvényjavaslat 212. §-át megelőző alcíme és a 212. § maradjon el, egyben a törvényjavaslat további §-ainak számozása értelemszerűen változzék:

„[Együtt élők közötti lelki bántalmazás

212. §

(1) Aki azért, hogy a vele közös háztartásban vagy egy lakásban élő

- a) házastársa, volt házastársa,**
- b) élettársa, volt élettársa,**
- c) egyeneságbeli rokona,**
- d) nevelése, felügyelete vagy gondozása alatt álló kiskorú, illetve**
- e) őt nevelő, felügyelő vagy gondozó személy**

valamit tegyen, ne tegyen, vagy eltűnjön, rendszeresen vagy tartósan olyan erőszakos magatartást tanúsít, amely a sértettnek lelki szenvedést okoz, ha más bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekmény csak magánindítványra büntethető.]”

INDOKOLÁS

A családon belüli erőszak elleni hatékonyabb fellépés eszközeként kívánja bevezetni a kormány az együtt élők közötti lelki bántalmazás tényállását, amely csak abban az esetben lenne megállapítható, ha más bűncselekmény nem valósul meg.

A családon belüli erőszak elleni fellépéssel egyetértünk, ezért is került bevezetésre 2005-ben a távoltartás, 2009-ben pedig a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartás.

A törvényjavaslatban szereplő tényállás ugyanakkor ebben a formában csak pótcselekvés, amely nem alkalmas sem a jogos társadalmi várakozás teljesítésére, sem az előterjesztő által elérni kívánt cél elérésére.

Ha az áldozattal közös háztartásban vagy egy lakásban élő elkövető erőszakos magatartást tanúsít, különösen, ha ez tartós vagy rendszeres, egyrészt csaknem minden esetben megvalósul valamilyen más bűncselekmény, másrészt nehezen elképzelhető az, hogy az elkövető hogyan tud erőszakos magatartással lelki sérelmet okozni úgy, hogy közben más bűncselekményt nem valósít meg.

A családon belüli erőszak visszaszorítása érdekében nem tartjuk elképzelhetetlennek a Büntető törvénykönyv módosítását, azonban az előterjesztésben szereplő törvényi tényállás értelmetlen. A jogalkotónak azon is el kell gondolkodnia, hogy a javaslatban meghatározott cselekmény eléri-e azt a szintet, hogy a családi életbe a büntetőjog eszközeivel beavatkozzon. Nem szabad ugyanis figyelmen kívül hagyni az Alkotmánybíróságnak azt a húsz éve képviselt álláspontját, mely a büntetőjog ultima ratiós jellegét emeli ki.

Budapest, 2012. május 29.

Dr. Bárándy Gergely
MSZP